

[Bilgrav-Nielsen]

rer det, vi vil forsvare? Uha, den debat vil man sandelig ikke have! Nej, nej, det er alt for radikalt, det er alt for nyt! Man tror, at tidens problemer fortsat er, som de var, at svarene, der skal gives på oprustningsproblemer og på sikkerhedsproblemer, er de svar, man gav for 30 år siden. Det er konservatisme. Og jeg er sådan set glad for, at dette forslag giver anledning til, at vi får afdækket, at det fortsat er holdningen.

Men jeg må indrømme, at jeg havde ventet, at vi efter forsvarsdebatten, efter forsvarsforliget, kunne få en mere åben debat også om det militære forsvar. Hvorfor? Fordi hr. Palle Simonsen, fru Mette Madsen og andre nu har set sort på hvidt, at selv de generøse tilbud, som disse partier gav om forøgelse af militærudgifterne i Danmark, ikke var nok til at fastholde det militære niveau – det reduceres. Den nye forsvarsordning, som nu er det eneste saliggørende, betyder øgede udgifter, men reducerede styrkemål, nedlagte kaserner, hjemsendt mandskab, mindre materiel, færre øvelser – værsgo! Jeg siger til lykke! Det burde dog kunne føre til, at man indså, at ikke engang det apparat, man vil forsvare, kan forsvares eller opretholdes. Der skal noget nyt til på et eller andet tidspunkt.

Vi har været så saglige, at vi siger, at den debat skal vi ikke rejse, mens man diskuterer konkrete lovforslag vedrørende forsvaret, for så vil hr. Palle Simonsen, fru Mette Madsen og andre, måske også hr. Knud Damgaard, stå op og sige: det er de sædvanlige træningsforsøg fra de radikale; nu kommer de med forslag om en kommission, når vi diskuterer et forslag, der skal gælde fra 1. april 1982. Det undlod vi, og vi ventede, til vi var fremme ved det tidspunkt, hvor de var færdige med deres arbejde. Og nu er der altså 2-3 år, til vi skal have en ny ordning til at fungere, og så er tiden inde, for nu har vi tiden uden at genere noget arbejde, som er i gang.

Jeg beklager, at denne konservative holdning åbenbart er dybt rodfæstet i socialdemokratiet, for konklusionen af, hvad hr. Knud Damgaard sagde, og hvad ministeren sagde, er jo: det skal blive, som det er, og det skal være, som det var – ikke nogen ændringer. Det er godt nok, det, vi har. Lidt justeringer, lidt embedsmandspilleri, lidt minister møder og måske lidt flere penge til civilforsvaret kunne være udmærket, men ikke

en egentlig ny debat om disse ting. Det beklager jeg meget.

Jeg beklager det meget, fordi jeg mener, der er klare tegn på, at befolkningen forventer den. Jeg tror, hr. Knud Damgaard husker en opinionsundersøgelse for et års tid siden, som viste, at et stort flertal af danskerne om sædvanlig er tilhængere af NATO, at et stort flertal mener, vi skal have et militært forsvar. Men når de fik stillet spørgsmålet, om de mente, vi var nødt til at øge militærudgifterne, sagde de nej, også de, der var mest positive over for NATO. Jeg mener, at der i en sådan undersøgelse ligger et svar på, et bevis på, at folk gerne vil være med til at forsvare Danmark og gerne vil have et forsvar, også et civilforsvar, et civilt beredskab, men man tvivler på, om det system, vi benytter os af i dag, er det rette.

Kunne vi dog engang få den debat i gang! Jeg vil selvfølgelig på forslagsstillernes vegne gøre mit til, at det sker i det udvalg, der nu får forslaget overdraget, men jeg har ikke store forventninger, det indrømmer jeg. Mine forventninger står til opinionen i socialdemokratiet. Hvornår bliver socialdemokratiets landsmødebeslutninger til socialdemokratiets folketingspolitik?

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

To bemærkninger. Den ene er, at det forhold, at man ikke ønsker en problemstilling vurderet på en bestemt måde – som her foreslået i en noget uoverskuelig form og med et noget uklart kommissorium – ikke er det samme som, at man ikke ønsker en problemstilling vurderet overhovedet. Det må hr. Bilgrav-Nielsen ikke tage fejl af. Vi vil gerne vurdere mange ting, men vi ønsker ikke at vurdere tingene på den måde, som er foreslået her. Det siger jeg som en generel bemærkning og ikke som en speciel bemærkning.

Den anden bemærkning er i anledning af det, flere ordførere har været inde på, idet de har spurgt – sådan forstod jeg det, hvis det blev dechiffreret – om man kan vente, at der kommer en redegørelse eller vil blive anledning til en forespørgselsdebat eller noget andet om totalforsvaret i mere snæver forstand, nemlig det totale danske beredskab i tilfælde af krig eller krise. Jeg kan ikke stille en bestemt form i udsigt over for de ordførere, der forståeligt har stillet dette spørgsmål. Men